

ad Ms 5451 / 4-10.

Méltóságos

Dr. Voinovich Géza úrnak

HUNGAR
SOPRONI AKADEMIA
KÖNYVTÁRA

Budapest
XI. Bolgasszony utca
Ménesi utca

^{AJ.}
Ersey Sándor
völö levelés

Ma'solati.

Ld. Ms 5451/7-10.

Arany János levele Ercsey Sándorhoz. folytatólagosan az Arany László 1867 jan. 19-én írott leveléhez. Megszólítás nélkül :

Hát úgy van biz az , édes öcsém, hogy én nem bírtam ezzel a megátalkodott makacs kölkkel. Mióta fizetni lehet, mindennap veszekszem vele : menjen , lóduljon, fizessen ; és ha elment is, azzal jött vissza, hogy nem fizetett. Most már vége a határidőnek ; s ő issza meg a levét. Egyébaránt, a mint a dolgok állnak, én sem hiszem, az eszemmel, hogy a befizetésnek valami haszna lehetett volna; kára pedig minden esetre : az ezer forint. Sőt tegnap este majd meg is örültünk, hogy adnunk lehet elolvasni, javított szó - be nem fizettük. Egy közlemény jött az Estilapban a " Presse " után, hogy meg van a szent egyeség; a rendelet vissza vonatik, Magyarország számokban kifejezett contingenst ad az ujoncokhoz, mit az országgyűlés ajánl meg stb., hisz talán már olvashattátok. De bizony ez az örömi csak reggelig tartott : a reggeli lapok táviratából megtudtuk, hogy a Wiener Zeitung már is desavouálta . Most hát nem tudjuk, jobb lett volna-e befizetni, mint nem. Engem az érzés , valami sejtelem mindig arra ösztönzött, hogyfizessük be - adjuk be a moschust. De már késő : meglátjuk, jobb volt-e a Laczi logikája . mint az én ösztönöm.

Most már a Geyer pénzét ne küldd fel, annál kevésbbé a magadébmért kelleni fog az ott, együtt.

Engem pedig. e gondok mellett még nagy gyűlésünk ezer bajai is nyomorgatnak ; nem is írok többet, hanem átadom Laczinak a tollat , ki még folytatni akarja. Áldjon meg a jó isten mindnyájatokat !

Pest, jan. 20-án 1867

szerető bátyád

Arany J.

Arany János levele Krúdy Sándornak. Folytatás az Arany János

1887. évi 19-én írt leveléhez. Megszólítás nélkül:

Hat egy van az a, édes öcsém, hogy én nem bírtam ezzel a meg-
szólítottat megkérni Kölcsek. Micsoda füstölő levelet, mindennapi veszekedés-
vel: menten, időn, füstölő; és ha elment is, azaz jött vissza-
szem, hogy nem írtam. Most már vége a határidőnek: a 6. levelem meg a
jövő. Egyébként, a mint a dolgom állnak, én nem hiszem, az eszemmel,
hogy a belátásnak valami haszna lehetett volna; kár pedig minden
esetre: az azot forint. Sőt tegnap este majd meg is örültem, hogy
aztán nem lehet elővenni, javított az - de nem írtam. Egy köze-
mény jött az Esti Lapban a "Pressé" után, hogy meg van a szent egy-
ség: a rendelet vissza vonatik, Magyarország székében kifejezett con-
tingens az az utasításokhoz, mit az országgyűlés ajánl meg stb., hisz
talán már olvasdattok. De bizony az az örömmel csak reggeli tar-
tot: a reggeli lapok kivételével megadott, hogy a Wiener Zeitung
már is beavonult. Most hát nem tudjuk, jobb lett volna-e belát-
ni, mint nem. Hagen az érdeke, valami esztelen mindig arra ösztönözt,
hogy írassék be - adták be a mosonm. De már késő: megírtam, jobb
volt-e a laoszi logikája, mint az én ösztönöm.

Most már a Geyer pénzét az eladól, annál kevésbé a megadottól-
mert kellett fog az ott, együtt.

Engem pedig, a gondok mellett még nagy gyűlöletnek ezot betaj is
nyomogatnak; nem is lesz tübbet, hanem édesem laosznak a tollat,
ki még folytatni akarja. Aligton meg a jó írtam mindvégig!

Pest, Jan. 20-án 1887

azaz az eladól

Arany J.

ARANY J.
KÖNYVTÁR
SZÉCHÉNYI